

The Darings 1962-1964

...een Rijswijkse schoolband

door: Roelf Backus (re-edit april 2018)

The Darings was/waren een echte amateur-band die ik met enkele medescholieren van het Rijswijks Gemeentelijk Lyceum, eind 1962 heb opgericht. In september 1961 krijg ik mijn eerste, en meteen ook elektrische gitaar voor m'n 15^e verjaardag: een blauwe **Egmond Manhattan** via een advertentie uit de AVRO bode. Dat het een Egmond was, wist ik toen nog niet, ik had helemaal nog niet van enig gitaarmerk gehoord. Ze hadden eerst een bordeauxkleurige gestuurd, maar dat vond ik helemaal niks. Als extra aanprijzing in de advertentie werd de Manhattan geleverd *compleet met 3 meter snoer*, het kon ook niet anders want het snoer zat aan het element vastgesoldeerd. Het bungelde constant tussen je benen, je trapte erop, struikelde erover of het viel op straat uit de gratis meegeleverde *waterdichte hoes*, die je pas kreeg '*na volledige betaling*'. Het jaar daarop kreeg ik een kleine Japanse buizenversterker, een 7-10 watt **Jennen (Teisco)**. De Jennen beschikt over slechts summiere instelmogelijkheden: twee ingangen, volume, toon en verrassend genoeg ook een tremolo. Ik kocht een losse Hammond nagalmveer bij **Contact** in de Wagenstraat in Den Haag. De luidsprekercontacten afgetapt, naar de ingang van de veer geleid en de veeruitgang weer verbonden met versterkingang twee. Het lukte wonderwel precies, de balans was goed en als je de tremolo aanzette had je zelfs een soort nagalm-*echo*; jammer was alleen, dat dan ook het gitaargeluid zélf, op ingang één van tremolo werd voorzien.

Eind 1962 krijg ik, en later ook m'n klasgenoten **Ling Siem** en **George Ouwering** † de eerste gitaarlessen van **René Nodelijk**, van **René and his Alligators**. Die komt voor f 7,50 per uur bij ons thuis en geeft dan privé les.

Het eerste optreden

Januari 1963 is het eerste optreden van The Darings op een klassenavond op het Gemeentelijk Lyceum te Rijswijk. Een live optreden van een band is in die tijd natuurlijk een heel bijzondere ervaring, zowel wat betreft de 'levende popmuziek' als ook de gebruikte apparatuur: vaak zelfgemaakte versterkers, luidsprekerkasten, radio's of pick-upversterkers van een uitermate gering vermogen en alle apparatuur werd achter op de bromfiets in etappes vervoerd. Door de leerkrachten in die tijd werd deze muziek toch steevast als '*...pes-herrie met veel geschreeuw...*' omschreven en bij de eerste tonen vluchtten enkelen al hals over kop en met de handen stijf tegen de oren gedrukt, in paniek voor het naderende onheil weg. Echt wild ging het er 'live' ook niet aan toe. We waren bloednervus en stonden min of meer verstijfd van schrik ons ding te doen. Oogcontact met het publiek werd angstvallig vermeden en het musiceren ging niet echt soepel. Het verschilde allemaal niet veel van een paar etalagepoppen op een podium.

Het allereerste optreden van The Darings in januari 1963. v.l.n.r. Daan Arnken, Roelf Backus, Gerard Brouwenstijn met onzichtbaar daarachter Eddy Riko op het gehuurde drumstel. De enige foto die er is gemaakt en die helaas deels mislukte omdat er niet geflikt werd.

Roelf Backus – sologitaar (Rijswijk), **Gerard Brouwenstijn** – slaggitaar (Den Haag), hij had zo'n mooie Höfner met rode vinyl bekleding een 30 watt Egmond versterker en was een neef van de beroemde operazangeres Gré Brouwenstijn, **Daan Arnken** – basgitaar (Rijswijk), met de gouden handjes: *wat z'n ogen zagen maakten z'n handen*, speelde een basmelodie op een gewone, zelfgemaakte namaak-Fender Stratocaster en **Eddy Riko** – drums (Den Haag) op een bij **Muziekhandel Henk Suiker** (Vaillantlaan, Den Haag) gehuurd drumstel. **Ling Siem** zong een paar nummers, maar het repertoire bestond toch voornamelijk uit een 20-tal instrumentale Shadows-nummers. De eerste optredens in 1963 leunden zwaar op de apparatuur van Ling met name z'n pick-upversterker (4 Watt?) en z'n microfoon. Met een stencilmachine was een programma -vol taalfouten- gedrukt en hoewel er uitdrukkelijk vermeld stond, dat er gedanst kon worden, kan ik me niet herinneren dat er ook maar één paar de dansvloer is opgegaan. Het was ook niet ècht een wilde boel.

Ik ging met **Daan Arnken** naar Muziekhandel **Henk Suiker** om wat onderdelen te kopen voor een zelfbouw basgitaar en een set bassnaren. Suiker leverde bodemkwaliteit tegen bodemprijzen. De discussie ging al snel over die prijzen en Henk Suiker merkte op, dat een complete basgitaar bij hem al gauw goedkoper was dan bijvoorbeeld een losse hals.

- Die hals maak ik zelf, antwoordde Daan.
- *De body dan ?*
- Die maak ik ook zelf !
- *De elementen ?...ook zelf... de slagplaat ?...ook zelf !*
- Nu werd Henk Suiker pas echt nijdig: *...dan wikkel je de snaren ook maar zelf !*

... wij weer weg.

Korte tijd daarna is in deze bezetting ook nog een keer opgetreden op een soort talentenjacht, ik geloof in Vinkeveen. Ik had een imitatie-Jazzmaster van Daan geleend maar die was alleen om naar te kijken want in de vrij grote zaal was er eigenlijk alleen van Gerard met z'n 30 watt versterker iets te horen en ook Eddy beukte er krachtig op los. Een leuk incident was daar overigens, dat een gitarist van een concurrerende band, terwijl hij zijn Fender Stratocaster (!) uit de koffer haalde, mijn imitatie Jazzmaster zag en verbijsterd uitriep: '*...verrek die gas heppun Jaguar...!*' De kritieken waren na afloop nog niet eens zo slecht, maar het kon ook niet veel slechter want de meeste bands waren absoluut *puin*.

*...helemaal rechts de 'zanginstallatie': een pick-up met ingebouwde transistorversterker !
Eddy Riko beschikte slechts over een snare en één bekken.
21 maart 1963*

Ling Siem

Ling was financieel bevoorrecht. Z'n vader was apotheker en de familie Siem woonde in een fraaie villa op de Huis te Landelaan in Rijswijk. Ling had dan ook al begin jaren '60 de materiële zaken waar wij slechts van konden dromen: een *Kreidler* bromfiets (met opvoer-set, goed voor óver de 100 km/u!), en transistor pick-up, een *JVC* stereoversterker met grafische equalizer (de eerste die we ooit zagen) een microfoon, eerst een *Davoli* gitaar, later een sunburst *Fender Stratocaster* (in 1964), die hij vervolgens zwart liet spuiten. In het zelfde jaar een *Dynacord* zanginstallatie bestaande uit een *Eminent* versterker en een *Echocord* echo en weer wat later een *Fender Bassman* versterker. Ik mocht de Stratocaster en de Bassman overigens beide van hem lenen gedurende mijn optredens met **The Raylettes** in 1965. Daar deed hij helemaal niet moeilijk over. Ik denk in 1966, heeft hij de Strat ingeruild en een rode *Fender Jazzmaster* gekocht. En eerlijk is eerlijk: hij deelde alles met mij, of het nu muziekkapitaal, grammofonplaten, fotoapparatuur of video's waren.

Hoe we aan Gerard kwamen, weet ik niet meer, hij was banketbakker en vaag staat me iets bij van een advertentie. Hij zat niet bij ons op school, maar hij had die begerenswaardige Höfner en die Egmond versterker... Je zag wel vaker in die tijd dat het lidmaatschap van een band meer gerelateerd was aan de hoeveelheid en soort apparatuur die je bezat en inbracht, dan aan je muzikale kwaliteiten!

v.l.n.r. Roelf Backus, Ling Siem, Chris Riezebos, Daan Arnken en Eddy Riko (drums). Maart 1963

Jennen (Teisco) versterker, eronder een speakerkast van de school, zelfgemaakte speakerkast, achter de stoel nog een zelfgemaakte kast, Geloso-versterker met witte draaiknoppen en (uiterst rechts, niet zichtbaar) een pick-upversterker als zangversterker! Egmond-Manhattan, zelfgemaakte vioolbas, Famos archtop. Eén bekken, een snare-drum en één microfoon. Maart 1963

Geen geld...wel spelen

Gerard besloot er mee te stoppen en in maart 1963 weer een klassenavond, nu met medescholier **Chris Riezebos** als rhythmgitarrist. Die had 'losse polsjes' en kon bijvoorbeeld, als een van de weinigen *The Savage* van *The Shadows* begeleiden. Chris had een hollow-body elektrische gitaar, een **Famos**, een Nederlands gitaarmerk uit Venlo. Met alle foto's van the Shadows en hun Fenders gingen onze harten niet bepaald sneller kloppen van deze wrakke jazzgitaar, die ook een 'hollow' hals had. Als zanger trad weer op: Ling Siem. Daan had nu een 'echte' basgitaar gekocht, het was trouwens weer een zelfgemaakte: een vioolbas-Höfner-model. Deze formatie heeft tot medio 1964 bestaan en speelde vooral op scholen en af en toe op een jongerensociëteit of sportvereniging. Geld hebben we nooit verdiend, we huurden soms een echoapparaat (f 50,- per avond) en de apparatuur werd vervoerd achter op de bromfiets. Over het algemeen kregen we nauwelijks of niets betaald en moest er geld bij. **George Ouwering** (2009 †), eveneens een schoolvriend had een speakerkast gebouwd, had een kleine pick-up versterker, hielp met de apparatuur en zijn vader maakte de eerste officiële bandfoto's. George was ook nog korte tijd de zanger, maar verder dan het oefenstadium zijn we nooit met hem gekomen.

De eerste gitaren

Gitaarspelen was begin jaren '60 een ware beproeving voor de beginner. Goede instrumenten waren er nauwelijks en in ieder geval onbetaalbaar. Veel bands speelden op **Egmond** gitaren zo ook ondergetekende met z'n **Manhattan**. De Egmonds hadden helaas alles in zich om *géén* succes te worden: geen halspen en dus een kromme hals, tevens een te brede en te dikke hals, een rechte toets met scherpe, zelfs wat hol liggende messing fretten die snel sletten, hoge snarenligging, slap geluid, slechte mechanieken, wrak hout, duffe kleuren en ga zo maar door.

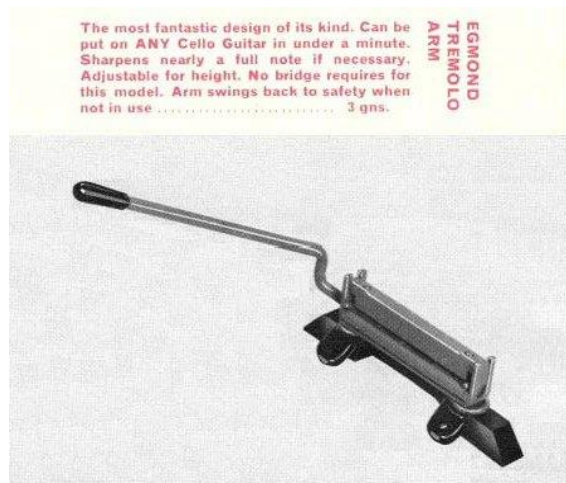
Egmond- Manhattan - m'n eerste gitaar in 1961

Het vergelijk met de eerste Fender Stratocasters (in Nederland rond 1960) was voor Egmond ronduit beschamend, hoewel ik moet toegeven dat ook de slechte, doffe snaren, -veelal zogenaamde *geslepen* snaren (met platte windingen) voor jazzgitaren- en matige versterkers toentertijd de Egmond gitaren geen goed deden.

Omdat de strakke, kabeldikke stalen snaren met geen mogelijkheid wat op te duwen waren met onze slappe kinderhandjes was een vibrator of tremolo op de gitaar natuurlijk een absolute must, want dán pas kreeg je het geliefde Hank Marvin Shadow geluid.

De dunne Egmondplank liet echter geen inbouwvibrator toe, nog afgezien van het feit dat die onbetaalbaar was.

Bij Melofesta zag ik uiteindelijk een opbouw-model: ' *The most fantastic design of its kind* '. Een simpele brug, die je met het pookje met gepaste kracht een stukje omhoog duwde. Erg mooi klonk het niet, want bij de Fender-vibrator zweefde de toon subtiel van laag naar hoog maar bij dit laffe flutmodel ging de toon alleen een beetje hoger. Bij het eerste probeermoment knapten er meteen een aantal snaren, de strakke jazzsnaren konden helemaal niet tegen die extra spanning...daar ging weer een maand zakgeld...naar Henk Suiker.

Chris (Riezebos) speelde op een [Famos](#), ook een wazig Nederlands product. Deze goedkope akoestische gitaren waren helaas net zo slecht als **Egmond**. Veelvuldig werd standaard triplex gebruikt dat soms met behulp van stoom en een persmal in de gewenste welvingen werd geperst. Het gebruikte triplex was vaak niet sterk genoeg, zodat door de snarenspanning de gitaren aan alle zijden krom trokken. Enkele Famos gitaren werden geleverd als een bouwpakket, waarbij de argeloze koper soms zelf de hals moest monteren en de fretten aanbrengen. Onnodig te vermelden dat de gitaar daarna meer geschikt was *in het kampvuur* dan *bij het kampvuur*.

De gitaar van Chris was waarschijnlijk een Famos 'Television Gitaar', gekocht via een Klavar-Musica advertentie. Het betreffende model is niet in een officiële **Venlonia-Famos** catalogus terug te vinden, maar de gitaar lijkt nog het meest op de **Famos E.J.H.** (Electrisch Jazz met Hap*?) voorzien van een element en regelaars. De advertentie toont een dame in een jaren '60 outfit, die zwoel kijkend de gitaar vasthoudt en een onmogelijk-akkoord (Gas-minet?) probeert te pakken.

* hap = positieholte/-uitsparing.

De tekst luidt:

SPEEL NOG VÓÓR UW VACANTIE !

Wat 'n plezier hebt u dan. Begin nu meteen. U profiteert alleen nú van 3 seizoen-voordelen: Lage prijzen - geen rente of kosten - lessen gratis - Gitaarfoedraal cadeau.

Television gitaar

Bijzonder mooi instrument: halfhoge klankkast in hoogpolitoer-mahogany finish. Ingebouwd element. EXTRA: de hoogte van het element is verstelbaar. Positieholte voor gemakkelijker spelen. Fijnregelaars voor hoge en lage tonen. Verstelbare kam, geslepen snaren, modern staartstuk. Prachtig van klank. Een gitaar van eerste kwaliteit voor moderne mensen. De prijs is inclusief kabel met plug. GRATIS: Tijdens 10 propaganda-dagen wordt bij elke gitaar een prima foedraal gratis meegezonden; bestel dus meteen.

Speciale seizoenprijs slechts f. 139.⁸⁰ contant of 12 x f. 11.⁶⁵
Bestelnr. G 335

*Mijn vader, **Karel Backus** was in de jaren '50 korte tijd vertegenwoordiger bij Famos: '...die lesgitaartjes waren niet veel soeps, ...als die nat werden, dan sproten de takken er uit...'*

De aangeboden hoes moest de nog weifelende koper definitief over de streep trekken:
zo'n extraatje kon je immers niet aan je voorbij laten gaan !

Famos

Guyatone LG50

Eko

De Duitse merken **Höfner** en **Framus** waren natuurlijk betere gitaren, maar ook veel duurder. Het prachtige heldere geluid van de Shadows kwam er echter niet uit en op wat voor gitaren speelden de Shadows eigenlijk? De **Tuney Tunes** en **Muziek Parade** toonden vooral veel sterren zoals *Conny Froboess*, *Peter Kraus* en *Pat Boone* en weinig wilde gitaargroepen gefotografeerd met hun instrumenten. Uiteindelijk was op de hoes van de eerste Shadows LP (1961) met

een loep vaag een merk te onderscheiden: *7ender* ...nu wisten we het! De gitaarlerares van het muziekschooltje had nog nooit van een *Seven-Ender* gehoord, wel kende ze **Gibson** als 'de beste gitaar ter wereld'.

Bij **Melofesta** in de Musschenbroekstraat in Den Haag lag een **Guyatone LG50** (Antoria) in de etalage. Ik kon de verleiding niet weerstaan om af en toe op de fiets te stappen en te gaan kijken. De gitaar kwam uit Japan en het model had wel wat. De kop leek in ieder geval erg op een Fender en later hoorde ik dat ook Hank Marvin in z'n jonge jaren op eenzelfde model **Antoria** gespeeld had.

Peter 'Mac' de Ceuninck van Capelle, een Indische klasgenoot kwam op een dag met een **Eko** op school, een wild Italiaans model met glitterlak en accordeon

druktoetsen. Vol ontzag staarden we naar het instrument. 'Kristal-elementen' wees en fluisterde hij met eerbied. We wisten niet wat dat betekende, maar het leek ons het ultieme geluid.

We hebben de Eko nooit gehoord, Mac had nog geen versterker...

De zelfgemaakte Jazzmaster

Het onbereikbare 'hoogste goed' was natuurlijk een echte Fender gitaar. In de buurt kwam mijn imitatie-Jazzmaster, die door Daan Arnken eind 1963 is gebouwd. Daan had al enige ervaring, want hij had al eerder een Stratocaster en een ander soort Jazzmaster nagebouwd. Deze zelfgebouwde Jazzmaster was eveneens erg goed gelukt. De bodycontour hadden we bij **Muziekhandel Gerritsen** in de Boekhorststraat van een echte Jazzmaster op een papier mogen overtrekken. De hals voorzien van een pen en de toets met fretten waren kant-en-klaar gekocht evenals de andere hardware. De body was gemaakt van multiplex en loodzwaar. Bij een autospuiterij werd de gitaar met celluloselak felrood gespoten. De elementen waren in eerste instantie humbuckers van **Carulli** (een obscuur eigenmerk van **Muziekhandel Servaas** in de Schoolstraat en waarschijnlijk afkomstig van Höfner), maar die klonken helemaal niet 'Fenders'. Daarom heb ik al vrij snel één spoel van de dubbele humbuckers losgekoppeld en weggegooid. De twee overgebleven enkelspoelen heb ik overgewikkeld met spoeldraad van Fender-dikte. De witte elementenkapjes en slagplaat had Daan van formica gemaakt en er zat een héél goed geluid in... Pas veel later realiseerde ik me, dat het goede geluid niet door het opnieuw wikkelen kwam, maar door het feit dat ik van een humbucker een single-coil element had gemaakt

Ook George Ouwerling heeft nog een poging ondernomen zelf een Jazzmaster te bouwen. Voor de body had hij een soort grove spaanplaat (!) bedacht. Daar ging alleen al een vermogen aan plamuur in om de gaten op te vullen, maar uiteindelijk was daar toch een redelijk gladde en wit-gespoten body. De hals had George ook al gekocht, best een fraai exemplaar, maar het spaanplaat bleek veel te zwak om een hals goed stevig aan vast te schroeven, ...wisten wij veel...

*Imitatie-Jazzmaster gebouwd door Daan Arnken.
Roelf Backus, november 1963*

*Daan Arnken, Ling Siem, Roelf Backus op de Fender Jazzmaster
(van Ton de Graaf †) en Chris Riezebos met mijn imitatie
Jazzmaster, beneden tegen de stoel nóg een zelfgemaakte
Jazzmaster. Februari 1964*

Voor het eerst op een echte Fender

George Ouwerling en Ling Siem, beiden ook leerlingen van René, hadden **Ton van de Graaf** † -de begeleidingsgitarist van René and his Alligators- benaderd met het verzoek zijn Fender eens te mogen lenen om mij erop te laten spelen. Kort voor het optreden bezwoer ik nog -doodnervus- , dat ik altijd-en-eeuwig alléén op m'n eigen gitaar zou spelen waarbij ik natuurlijk niet wist dat al er een echte Fender voor mij achter de coulissen lag! George en Ling zweetten peentjes omdat ik hun verrassing bij voorbaat al resoluut leek af te wijzen, maar het is allemaal toch nog goed gekomen. Ton wilde er 'slechts' een setje Fender-snaren voor hebben: f 12,50 (!). Mijn zakgeld was in die tijd f 2,50 per week, dus bijna anderhalve maand sparen. *Zo van: '...moet je er écht niks voor hebben? ...nou vooruit dan maar, doe dan maar een setje snaren...'* Ton dacht als beroemde artiest al in heel andere bedragen dan wij, arme scholieren.

*...dat in-elkaar-rammen van muziekinstallaties is helemaal niet verzonnen door The Who of Jimi Hendrix...
Ling Siem, november 1963*

*Eddy Riko trommelt op mijn snaren. Afgekeken van René...en nog nooit van The Tielman Brothers gehoord...!
Februari 1964*

Een compleet drumstel

Eddy Riko en Daan Arnken wilden er tenslotte mee stoppen, de reden weet ik niet meer, en om door te spelen moesten we natuurlijk nieuwe mensen hebben. Ik denk dat we via een advertentie Dick de Roode en Rudy van Bommel vonden. Met **Dick de Roode** † (basgitaar) en **Rudy van Bommel** (drums & zang) hebben we wel veel geoefend in de kelder bij mij thuis, maar slechts één keer opgetreden bij een sportvereniging in Rijswijk. Roelf als sologitarist en Ling niet meer alleen als zanger maar ook op gitaar, en hij kon heel strak en stuwend begeleiden. Rudy nam het meeste vocale werk voor z'n rekening. Hij kon trouwens vrij goed zingen en zong in die tijd al met zo'n galmende vibrato in z'n stem. Rudy was ook onze eerste drummer, die over een volledig drumstel met (einde-lijk) een bassdrum beschikte.

Dick de Roode † , basgitaar. Hier met mijn imitatie-Jazzmaster. Medio 1964

Rudy van Bommel, drums & zang. Medio 1964

The Raylettes

Veel optredens hebben we niet gehad en uiteindelijk maakte ik kennis met **Eric Jahreis**, die bij mij om de hoek woonde, in Rijswijk. Hij zat op de Pedagogische Academie en was drummer in een IndoRock band **The Valiants**. Op die manier kwam ik in aanraking met de semi-professionele IndoRock bands. The Valiants zochten een vervangende gitarist en zouden daarna als **The Raylettes** verder gaan. Ik werd als 2e sologitarist aangenomen en ging voor het eerst spelen in een *echte band*, waarmee ik na een oefenperiode medio 1965, in de schoolvakantie augustus 1965 in **Les Galeries** in Scheveningen het nachtleven indook en m'n muzikale carrière een aanvang nam.

Het nachtleven in Scheveningen

Het nachtleven was wel even slikken voor een groene en niets-vermoedende 18-jarige HBS-er. **Les Galeries** (later Top Ten) was een vage tent op het Gevers Deynootplein in een galerij links aan de zijkant van het **Kuhrhaus**. De muren waren zwart geschilderd, het was er aardedonker en de muziek stond keihard, *...drank en vrouwen vond men er zonder te praten en op de tast...* Een aanzienlijk deel van de uiterst spaarzame verlichting bestond uit ultraviolette lampen het zgn. *blacklight*. Met een grillige willekeur lichtte daarmee de vreemdste objecten, kleuren en lichaamsdelen spookachtig op: tanden, wit ondergoed, soms een kunststand of -gebit en vooral haarroos op de schouders van een donker colbertje. Je wist nooit zeker of bepaalde, zorgvuldig uitgekozen kleding in je vóór- of nadeel zou oplichten. Dameslingerie lichtte dóór de overjurk heen uiteraard nog het meest aantrekkelijk op. Het spelen duurde van 21:00 tot 04:00 uur en vooral in de late (vroeg) uren kwam er, op z'n zachts gezegd *een vreemd soort publiek* binnen, dat je overdag zelden zag of dat dan misschien niet opviel... heren in strakke pakken, met dunne snorretjes en brillantine haren, vergezeld van zeer blonde, bol-getoupeerde, hooggehakte en kortgerokte dames. Met de grote hoeveelheid drank die werd genuttigd werd dat soms een riskante combinatie waar veel Indo-orkesten over kunnen meepraten. De grote uitsmijter die bij de deur stond en misprijzend je fooi bekeek, gaf dan slechts een beperkt gevoel van veiligheid. Na zeven uur spelen hadden we ook flink honger gekregen. Slechts enkele obscure snackbars waren dan nog open. Daar kon je voor te veel geld nog wel wat ongezonds en vettings te eten krijgen. Ook moest je strak voor je uit blijven kijken als dan een veel-tehard-pratende heer met draaiende oogjes waggelend naar je toe kwam en vroeg: *...wat kêk-ie...heb ik soms wat van je an...?* Dat leidde meestal niet tot een echt goed en diepgaand gesprek.

The Darings 1962-1964		
eind 1962	begin 1963	eind 1963 (éénmalig)
Roelf Backus – sologitaar Gerard Brouwenstijn – slaggitaar Daan Arnken – basgitaar Eddy Riko – drums Ling Siem – zang	Roelf Backus – sologitaar Chris Riezebos – slaggitaar Daan Arnken – basgitaar Eddy Riko – drums Ling Siem - zang	Roelf Backus – sologitaar Chris Riezebos – slaggitaar Jerry Teunissen – basgitaar Eddy Riko – drums Ling Siem - zang
begin 1964	eind 1964	zomer 1965
Roelf Backus – sologitaar Chris Riezebos – slaggitaar Daan Arnken – basgitaar Eddy Riko – drums Ling Siem - zang	Roelf Backus – sologitaar Ling Siem – slaggitaar/zang Dick de Roode † – basgitaar Rudy van Bommel – drums/zang	The Raylettes

van links naar rechts: Daan Arnken, Eddy Riko, Roelf Backus en Chris Riezebos.
(foto: L. Ouwering, 1963)

Na het uiteenvallen van de Raylettes in 1965, zijn Roelf en Eric samengegaan met Bas Riet en Rob de Visser, beiden uit de King Beats en hebben in 1966 **the Groovy's** geformeerd. Eric Jahreis is uiteindelijk 9 jaar lid van deze formatie geweest van 1966-1975 en Roelf Backus 22 jaar, van 1966-1988.

The Groovy's hebben uiteindelijk 36 jaar (!) tot 2002 bestaan <http://www.daisybelle.nl/groovys.htm>

Roelf Backus, Zeist
Laatste wijziging: 02-04-2018

[Roelf Backus' Muziek, Oor & Gehoor Site](#)